

סינלגה היא בת האשה האחרונה בחיי אלכסנדר פן — היא מספרת על חייה עם המשורר האגדתי

סבו עלידי רוב פראי והילד נשאר לכר. הוא יצא מבית סבו כדי ללכת למוסקבה ולמצוא את הוריו. שבוע שנים הלך הילד בדרכים המושלעות של רוסיה, התחבר עם חבורות ילדים מופקרים, כילה איתם זמנים קרים ולמד מהם לשתות. שבוע שנים בדרך הביתה

כשהגיע למוסקווה, גילה שאמו כבר מתה. לא הספיק להכיר אותה כלל. הוא הצטרף לאביו, שמל אותו בגיל 14, ועשה אותו יהודי. כשהתבגר קצת, התחבר עם כמה משוררים צעירים, התחיל לכתוב בעצמו, נגע בעולם הזה של המילים ונכבש. ביום בהיר אחד נודע לו שרוצים לאסור אותו, והוא ברח לפלסטין. או עוד לא ידע שהוא בורח אל ארץ האבתו, אל הארץ שלה יכתוב את שירי-האהבה היפים ביותר שלו אדמה אדמת, רחומה עד מותו, או לאדמה הזאת אני מסור עד נצח, אפילו אצטרך את כל בכיה לבכות.

מלך הביולויים

שבוע הלכתי לבקר את בתו של פן, סינלגה איוזררייברפן, כדי להעלות קצת זיכרונות ולשפוך אור אישי על האגדה — אורה של בת, שהיתה לצד אביה ברגעיו היפים וברגעיו הקשים.

הבית של סינלגה, בעלה ארתור ושני ילדיה — אלכסנדרה בת החמש-עשרה וחצי ועומרי בן השמונה וחצי — נראה כמו כל בית בצפון תל-אביב. חדרים מרווחים, כורסות נוחות, מכשיר טלוויזיה צבעונית והרבה צעצועים אלקטרוניים על הריצפה.

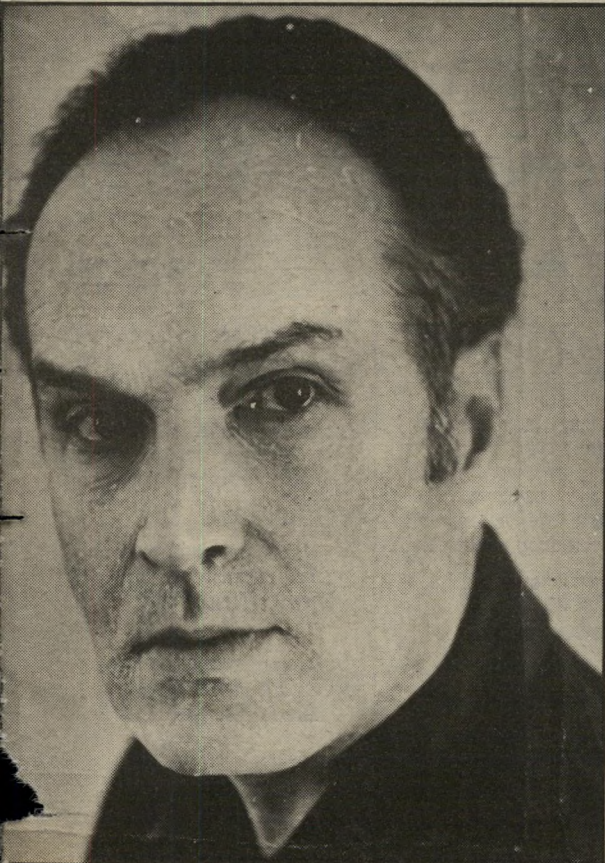
רק כשמרימים את הראש ומביטים על הקירות, רואים שזה גם מזויאון בזעיר-אנפין. קטן, אישי, אהב. תצלומיו של פן בכל מקום. פורטרטים שלו, שצויירו בידי חשובי הציירים

לפני 11 שנה נקבר המשורר אלכסנדר פן. יחד עמו נקברה גם האגדה על האיש המופלא הזה: משורר, קומוניסט, הולל, שתיין, רוזננשיים, נודקונפורמיסט, גבר יפה-תואר. ליד הקבר הפתוח, אז, לפני 11 שנה, בין מאות המלווים, עמדו שתי נשים, תומכות האחת בשניה, מבכות את אהובן. חנה רובינא, שילדה לפן את אילנה, אחרי אהבה קצרה שהרטיטה את תל-אביב של אותם הימים, ורחל לופטגלס-פן, שהיתה אשתו במשך 38 שנה, עד יום מותו, וילדה לו את בתו סינלגה.

שבע שנים בדרך הביתה

סיפור חייו של אלכסנדר פן נשמע כמו אגדה. אלא שהאיש הזה לא יכול היה לחיות חיים אחרים, סיפור אגדה התאים לו מאוד. הוא נולד כסיבירי, לאם נוצרית ממוצא שוודי ולאביו היהודי, יוסף פן. הוא גדל כסיבירי אצל סבו, שהיה צייר-דוכים. כשהיה אלכסנדר פן בן שבע, נהרג

הבת השלישית של

קומוניסט מן בשנות החמישים לחייו. לתואר יפה התווספו במשך השנים תוארים כמו משורר, קומוניסט, אלכוהוליסט, מנודה, אנואיסט והולל.

משורר הגבר הכי-יפה בעיר. בתחילת דרכו כמשורר הפריעה לאלכסנדר פן צורתו החיצונית. הוא רצה שיתייחסו אליו כאל משורר, ולא כאל יפה מיקצועי.

חלוצ אלכסנדר פן בהגיעו ארצה, חבוש כובע קסקט, כאופנת שנות העשרים ברוסיה, צומה לעתיד חדש בארץ חדשה, שהפכה נושא לשיריו.